

VIDEOCREACIÓ

INDEX

- [Introducció](#)
- [Què és una videocreació?](#)
- [Què i com ho expliquem?](#)
 - o [Videotutorials](#)
 - o [Vídeos formatius](#)
 - o [Vídeoclips](#)
 - o [Vídeoart](#)
- [Com ho podem fer?](#)
 - o [Per on comencem?](#)
 - o [Com ho fem?](#)
- [Veiem creacions](#)
 - o [Vídeos](#)

INTRODUCCIÓ

Un poema, una cançó o, fins i tot, una sensació que hem tingut durant un instant poden ser una font d'inspiració per crear unes imatges que resultin artístiques.

Es tracta de què el conjunt d'imatges i de sons resulti agradable i, alhora, ens comuniqui alguna idea, algun sentiment.

En el món de la creació tot és possible i, en qualsevol moment, pot sorgir una bona font d'inspiració.

Només cal ser una mica artista o com a mínim intentar-ho!

QUÈ ÉS UNA VIDEOCREACIÓ?

Les videocreacions són composicions audiovisuals que basant-se generalment en una locució d'àudio o una música predefinida obtenen com a resultat un producte que mostra el tarannà, la ideologia, la forma d'entendre la vida o els costums d'una persona, grup de persones o corrent social. Dit d'una altra manera, podríem definir una videocreació com una forma d'expressió que fa servir els mitjans tecnològics per explicar històries, reflexionar i fer extensiva una forma de pensar entorn d'una realitat actual. Tot i ser un producte proper al llenguatge del cinema les seves propostes solen aportar una visió diferent d'aquest en tant que solen partir d'una realitat més propera.

Una videocreació és un producte audiovisual de caire completament subjectiu, és a dir, una composició a través de la qual l'autor expressa uns sentiments o un punt de vista que no té perquè correspondre forçosament amb cap dels molts que poden existir ni estar en concordança amb allò que pensa la majoria de la població.

Les videocreacions són audiovisuals de curta durada que no acostumen a superar els vuit o deu minuts

La confecció visual es basa principalment en imatges obtingudes a través de tres fonts diferents: imatges enregistrades directament amb la càmera, imatges provinents de fotografies i imatges de síntesi.

La generalització de l'ús dels *mass media* a totes les llars i l'aparició de nous i potents canals de comunicació com pot ser Internet ha significat també una sensible popularització en l'ús de les videocreacions, especialment a través dels videoclips musicals, els quals, s'han convertit en tot un referent a l'hora de parlar de molts dels artistes més mediàtics i que més coneixem actualment.

QUÈ I COM HO EXPLIQUEM?

Com a qualsevol altre producte audiovisual, el tema objecte de treball i el *target* social al qual s'adreçarà la nostra producció són la base des de la qual iniciar la nostra tasca.

En funció d'allò que hom vol explicar ho haurem d'encaminar d'una o altra manera imposant a les nostres imatges un ritme adequat a cada cas.

Així, haurem de fer un tractament diferenciat de les imatges en funció de què pretenem expressar amb la nostra videocreació. És a dir, tindrà un tractament diferent una videocreació que pretén fer un repàs a l'obra pictòrica d'un artista plàstic, una videocreació que pretén reforçar un assertisme adequat enfront de la drogaaddicció o si volem fer el videoclip musical d'un grup de música que han format uns col·legues de l'institut.

Resulta evident que cadascun dels exemples anteriors desencadenarà un producte audiovisual diferenciat amb un objectiu comunicatiu també diferenciat i un ritme propi; i, si bé tots ells poden ser etiquetats com a videocreacions, podem diferenciar-los en grans blocs.

Alguns d'aquests blocs són els [videotutorials](#), els [vídeos de caire formatiu](#), els [videoclips](#) o el [vídeo-art](#).

Vídeotutorials

Els vídeotutorials tenen com a funció principal ensenyar a fer alguna cosa o com fer servir un producte, una eina o un determinat material. Un vídeotutorial no és sinó un llibre visual que explica un procés de treball des d'un punt de vista completament objectiu, indicant i informant tots els avantatges i inconvenients que trobarà l'usuari quan segueixi el procés narrat.

De vídeotutorials se'n poden fer de molts tipus i poden anar des de senzilles explicacions de com fer un plat cuinat o un pastís a explicacions extremadament tècniques de procediments força complicats.

El ritme d'aquesta mena d'audiovisuals ve definit, a més del *target* al que es dirigeix, per la dificultat d'allò que hom vol explicar.

En aquesta mena de productes moltes vegades no és tan important el fet que les imatges siguin excessivament creatives com que hagin estat confeccionades de forma força entenedora. És per això que moltes vegades barregen posicions de càmera estàtica i imatges fixes amb grafismes que ajuden a ressaltar el més significatiu d'allò que es vol explicar.

Els vídeotutorials van acompanyats d'una veu en *off* que explica allò que ja mostren les imatges i que segueix, pas a pas, el procés mostrat.

Per tal d'evitar un excés d'informació i donar temps a que l'usuari assimili allò que s'està explicant, el ritme d'aquests audiovisuals acostuma a ser lent, amb plans de llarga durada i poques o cap transició entre ells. N'hi sol haver prou amb l'ús de foses encadenades per indicar que es tanca una part del procés explicat i en comença una altra.

El fet de fer servir plans de llarga durada pot causar un cert avorriment a l'espectador.

Per evitar-ho, els vídeotutorials, especialment aquells que es dirigeixen a un públic no especialista o suficientment versat en el tema que s'explica, acostumen a incorporar una música de fons que guanya en presència en els espais en blanc que deixa la veu en *off*.

Aquesta banda sonora té sempre un ritme alegre però mai és estrident ni extremadament sorollosa per tal de no fer-se protagonista del clip, ja que això aniria en detriment del grau d'aprofitament de l'aprenentatge per part de l'espectador.

Vídeos formatius

Els vídeos formatius són, en alguns aspectes, molt similars als del grup anterior, ja que també tenen el seu objectiu en la transmissió de coneixements. Aquests, però, tal i com ja indica el seu nom, centren l'atenció en la formació i tot fent servir la informació com a element de convicció. És el cas, per exemple, de campanyes tan conegudes com la del tabaquisme, la velocitat al volant, l'alcoholisme o la drogaaddicció.

En aquesta mena de producte si bé la informació segueix lligada a criteris d'objectivitat, l'aspecte formatiu està lligat a comportaments i actituds tan personals com socials que afecten a un conjunt de població. Vist això podem fàcilment deduir que aquesta mena de clips tenen un caire molt més subjectiu per tal de facilitar la comprensió i potenciar aquells aspectes en els que volem realment centrar no només l'atenció, sinó també forçar la posterior reflexió de l'espectador.

Com a conseqüència del punt de vista més subjectiu, l'elaboració d'aquests audiovisuals fa servir eines més pròpies del llenguatge audiovisual que no pas les anteriors, com poden ser plans més dinàmics, descentraments de la imatge, punts de vista poc usuals i ús de cortinetes clàssiques.

Les imatges dels audiovisuals d'aquest tipus estan composades bàsicament per imatges de vídeo i imatges de síntesi, fent servir només les imatges fixes juntament amb els grafismes com a recurs potenciador del missatge global que es vol transmetre.

Vídeoclips

Els videoclips s'han convertit en una de les tipologies de vídeo més conegudes i més consumides. És del tot habitual trobar vídeos d'aquesta mena a la majoria de canals de televisió, als cinemes, a Internet o fins i tot a través de mòbils de darrera generació.

La seva funció és la de fer més comercial una cançó a l'hora que publicita al cantant o la cantant. Tot i que en alguns casos pugui no semblar-ho, aquesta publicació és una tasca important dins del videoclip i és en ella que els autors de l'audiovisual centren els seus esforços. Depenent de com es mostri el protagonista la cançó acabarà agradant més o menys als tipus de públic a qui teòricament s'adreça.

Les escenes del videoclip es composaran en funció d'aquest públic. Per tant, serà el *target* qui definirà el ritme final del producte així com el vestuari i l'ambientació, la formalitat o la irreverència de l'artista, la seva postura sensual o la serenor de la mirada, la seriositat interpretativa o la rauxa i la follia com a paràmetres expressius.

Cadascun d'aquests i d'altres aspectes determinaran la globalitat del clip, des dels colors dominants als enquadraments i moviments de càmera, des de la durada dels plans a la forma de traspàs entre ells.

En general, els vídeo-clips prenen cada cop més efectes propis del cinema, creant entorns fantàstics i fantasmagòrics que s'allunyen del convencionalisme i de la quotidianeïtat i naturalitat que tindria un artista situat l'escenari.

Això fa que els recursos visuals emprats en aquesta mena de produccions passin molts cops per un altíssim ritme de diàleg de plans amb canvis d'enquadraments i constants salts d'eix lligats, molts cops, entre si a través de cortinetes adaptades a cada situació. Els talls en sec s'eviten en aquesta mena de produccions, ja que trenquen excessivament els ritmes interns, tant de la imatge com de la cançó. De la mateixa forma les foses encadenades s'allarguen en el temps i se'n reserva el seu ús per a clips que tinguin com a tema principal la cançó melòdica, en aquests casos l'allargament de les foses encadenades ajuda a reforçar el sentiment bucòlic i melangiós que és vol transmetre.

Vídeoart

El vídeoart, tot i que en els seus orígens caminava de la mà amb el videoclip, s'ha mantingut més fidel a la transmissió de sensacions que no pas aquell.

Entenem per vídeoart tot allò en que de forma total o parcial l'autor empra el vídeo amb una intencionalitat clarament artística afegint un contingut experimental, formal, poètic o filosòfic a la pròpia creació audiovisual, i això ho fa mitjançant l'ús dels recursos tècnics, narratius, estètics i conceptuals propis del llenguatge audiovisual.

Els productes de vídeoart no segueixen cap codi estructural concret, en moltes ocasions ni tan sols pretenen estar qualificats com a audiovisuals, essent moltes vegades part d'un altre producte més gran, d'una idea o d'un concepte molt més elevat i sense el qual no tindrien raó de ser les pròpies imatges que conformen el resultat audiovisual.

Les imatges que apareixen en un producte de vídeoart poden tenir orígens molt diferenciats. Poden ser tant imatges enregistrades directament com fotografies o il·lustracions. En tots els casos, però, solen estar retocades, deformades, retallades o manipulades de qualsevol altra forma per tal de fer centrar l'atenció en allò i només allò que interessa mostrar a l'artista.

Després d'anys de caure en l'oblit sembla que en l'actualitat i gràcies a la popularització de les noves tecnologies el vídeoart ha experimentat un gran avançament i ha fet néixer dins seu una altra corrent artística amb grans possibilitats de futur: el **net_art**.

Els punts en comú que trobem entre aquesta nova corrent i el vídeoart són el reconeixement del temps com a element fonamental de l'obra, l'aïllament espacial i temporal dels objectes i cossos protagonistes, la omnipresència de la figura humana i un ús habitual de plans fixes en els que passen poques coses però molt significatives.

És en aquest camp on el vídeo es converteix en una reflexió plàstica dels aspectes més amagats d'una realitat on els interrogants que l'autor fa dels temes tractats prenen tot el protagonisme del tema.

COM HO PODEM FER?

Per on comencem?

Per començar ens cal saber què volem fer, de què volem parlar, què volem ensenyar i de quina manera ho farem en funció del públic al qual ens adreçem.

Abans de començar hem de saber quina mena de videocreació volem fer, després hauréu de buscar un tema que, a més de que ens interessi a nosaltres, també pugui tenir algun interès per als altres.

Començar a gravar és l'opció més fàcil, però si abans de fer-ho tenim un petit guió on quedin representades d'una forma concreta les idees i conceptes que volem expressar, les imatges que enregistrarem i el resultat final seran molt millors.

El guió ens servirà per poder organitzar-nos millor la tasca i alhora veure com realitzar-ho en funció dels mitjans de que disposem.

Una bona forma de començar és fer una relació de tots aquells temes que són del nostre interès i de quins es poden extreure més coses en el moment de ser representats. A partir d'aquí caldrà escollir el millor què ens sembli.

A continuació ens posarem a pensar en el desenvolupament de la història pròpiament dita, cal preveure quines són les fases a seguir i si allò que anem a fer tindrà una estructura de fases convencionals -plantejament, nus i desenllaç- o bé si segueix una estructura diferent com probablement és el cas d'una obra videoartística.

Fet això començarem a entreveure què és el que volem ensenyar, quines imatges són les que han d'entrar en escena i quina estructura representativa hauran de tenir aquestes imatges. Una bona forma de posar ordre a aquestes imatges que estem imaginant és fer un **storyboard**.

Un storyboard no és altra cosa que la creació de diverses vinyetes, generalment dibuixades on es representa amb més o menys exactitud allò que volem que inclogui cadascuna de les imatges que crearem. L'story pot incloure a més el temps que ha de durar cada escena, els tipus d'angulacions que tindrà la càmera, els moviments que farà, els traspessos entre els diferents plans de filmació, el que l'espectador escoltarà i tot allò que pugui ajudar-nos a fer un enregistrament el més ordenat possible.

Un bon storyboard facilitarà el fet de poder preveure com serà el resultat final, ajudant així a descobrir les coses que cal modificar o ajustar per tal d'obtenir un bon resultat visual i que sigui alhora entenedor pel públic al qual s'adreça.

Com ho fem?

El material mínim necessari per poder fer una producció d'aquesta mena és una càmera de vídeo i un trespeus per tal de fer els enregistraments amb molta més precisió i evitar moviments indesitjats de la càmera.

Caldrà vigilar la il·luminació durant tot el procés d'enregistrament. En molts casos els canvis de llum no seran aconsellables, ja que poden malmetre la continuïtat visual d'allò que estem explicant.

Si ens manca llum podem mirar de solucionar-ho amb un parell de focus o làmpades. Si volem una llum de color podem enganxar papers de cel·lofana, acetats o trossos de plàstic de colors davant dels llums que fem servir. Tingueu en compte que hi ha llums que agafen temperatura quan estan encesos i segons el que feu servir per canviar el color poden donar-vos un bon ensurt.

Si volem fer que la imatge tingui un efecte diferent, com pot ser borrós, opac o d'altres, podem posar un vidre o un plàstic davant l'objectiu de la càmera.

També podem jugar amb les llums per crear efectes de contrallum, per exemple.

Després d'enregistrar les imatges, si disposem d'un ordinador que tingui un programa d'edició de vídeo, podrem també posar-hi molts d'aquests efectes des del propi ordinador. Tanmateix, des d'aquest software també podrem tallar i reordenar de forma còmoda tota la nostra creació audiovisual.

Finalment, un cop editat el vídeo, en funció del tipus d'ordinador i de la càmera que tinguem, exportarem l'audiovisual a una cinta, un dvd, un arxiu digital apte per ser publicat i reproduït a la web, etc..

VEIEM CREACIONS

Vídeos

- [Reborn](#)
- [Homenatge a June Paik](#)